

El Samon

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Veïnat de Santa Susanna
Emplaçament En un petit pla a mitja vessant de ponent de la vall de La Tordera.
Alçada: 725 m

Coordenades:

Latitud: 41.75291
Longitud: 2.38065
UTM Est (X): 448509
UTM Nord (Y): 4622528

Classificació

Número de fitxa 08234-143
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM 2011, E-62 patrimoni construït. BCIL.
Número inventari Sí, IPA.: 29466.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000515700DG42B0001JF
Fitxes associades:
[El Samon Vell](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Data de registre de la fitxa: dc., 17/02/2016 - 01:00

Descripció

Conjunt arquitectònic format per la masia i les seves dependències.

La casa és de grans dimensions, de planta rectangular i consta de planta baixa, primer pis i golfes.

La coberta és a dues vessants desiguals, amb teula ceràmica aràbiga, recolzades sobre ràfec de filada de teula. El carener és perpendicular a la façana principal, que es troba orientada al nord-est.

El portal d'entrada, descentrat respecte a la vertical del carener, és d'arc de mig punt amb dovelles de pedra sorrenca, amb l'any "1756" inscrit a la clau. A sobre del portal hi ha un balcó amb barana de ferro forjat. Al costat de la porta hi ha un pedrís.

La resta d'obertures són de disposició regular, amb brancals, llinda recte i lleixa de pedra sorrenca. La façana del costat est presenta un finestró, amb la següent inscripció: "1673" i "IOSEPH SAUMON".

El parament de les façanes és de paredat comú arrebossat de calç.

La casa original presenta ampliacions a la banda de migdia, amb una galeria a sud-est. A la banda nord es troben les corts, les pallisses, una bassa-safareig i l'era de lloses de pissarra.

Observacions:

Inventari Patrimoni Construït del Montseny: 08234038.

Història

Segons la historiadora Mercè Aventín (vegeu bibliografia), un document de l'any 1264 (Arxiu parroquial de Sant Pere de Vilamajor -Arxiu Diocesà de Barcelona), que correspon a la venda dels drets sobre tres peces de terra, dues situades a la parròquia de Sant Pere de Vilamajor i la tercera a Santa Susanna, esmenta com a testimoni a Bernat Semmo, que hipotèticament podria relacionar-se amb el Samon.

Ha estat una de les masies més influents i poderoses del veïnat de Santa Susanna al llarg de la seva història. Segons consta a la documentació de l'any 1384, Antoni Samon va ser un dels signataris del document que donava el privilegi de carreratge de Barcelona, a les parròquies de Vilamajor, Cardedeu, Santa Susanna i Alfou.

Bibliografia

AVENTÍN i PUIG, M. (1990). Vilamajor (872-1299). De la fi del sistema antic a la consolidació del feudalisme. Sabadell: ed. AUSA, p. 75.

DANÉS i TORRAS, J., (1933), Estudi de la masia catalana, Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, vol. XLIII, Barcelona. Centre Excursionista de Catalunya.

DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1997). Inventari del Patrimoni Arquitectònic del Parc Natural del Montseny (Sant Pere de Vilamajor). Barcelona: Servei de Patrimoni Arquitectònic Local. Diputació de Barcelona.

DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2011). Catàleg de béns a protegir. POUM. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1989). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Sant Pere de Vilamajor).

OTPAT- Oficina Tècnica de Planificació i Anàlisi Territorial (2008). Inventari del patrimoni construït. Pla

especial de protecció del medi natural i del paisatge del Parc del Montseny. Diputació de Barcelona. Àrea d'Espais Naturals i Diputació de Girona.

SARRIÀ i SARACHO, F. (2008). "Les Masies (II): el veïnat de Santa Susanna". Quaderns de Vilamajor, 7. Sant Pere de Vilamajor: Centre d'Estudis de Sant Pere de Vilamajor, p. 126-127.

